

κατέστησε δήμαρχον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἓνα τῶν δικαστῶν δίκαιον, σταθερὸν καὶ ἔντονον, δοὺς εἰς αὐτὸν πᾶσαν ἐξουσίαν νὰ παιδεύῃ τοὺς παρανομοῦντας, ὅποιας δὴποτε τάξεις ἢ βαθμοῦ καὶ ἂν ᾔσαν, καὶ δικηρεύεας ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι ἀνεκλήτως. Ἡ δικηρεύσις αὕτη κατέπληξε πάντας τοὺς ἄρπαγας καὶ ἀδίκους, πλὴν ἐνὸς ὅστις ἐνόμιζεν ἐκυτὸν ἀνώτερον πάντων τῶν νόμων. Οὗτος εἶχεν ἀδικήσει γυναῖκά τινα χήραν, κατακρατῶν αὐτῆς ὅλην τὴν περιουσίαν. Ἡ γυνὴ ἐλθοῦσα πρὸς τὸν δήμαρχον, ἐδέετο αὐτοῦ ὀδυρομένη. Ὁ δήμαρχος φερόμενος τὴν ἀρχὴν ἱλαρῶς πρὸς τὸν ἀδικήσαντα, διότι ἦτο ἐκ τῶν ἀρχόντων, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν παρακαλῶν νὰ ἀποδώτῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὸ δίκαιον· ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπήντησε μὲ τρόπον ἀγέρωχον καὶ ὕβριστικόν. Τότε ὁ δήμαρχος ὀργισθεὶς, προσκαλεῖ αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον· ἀλλ' ὁ ἄρχων ἀποπέμπει τὸν κλητῆρα μὲ ἐμπαιγμοὺς καὶ ὕβρεις κατὰ τοῦ δημάρχου· καὶ ἀντὶ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον, ὑπάγει νὰ δειπνήσῃ εἰς τὸ παλάτιον, ὅπου ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσκεκλημένος μετὰ πολλῶν ἄλλων αὐλικῶν. Ὁ δήμαρχος μαθὼν, ὅτι ἐκάθητο ἐν τῷ δεῖπνῳ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος, εἰσέρχεται καὶ λέγει πρὸς τὸν βασιλέα, Βασιλεῦ, ἐὰν ἐμμέρης εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν νὰ τιμωρῶνται αἱ ἀδικίαι καὶ παρανομίαι, θέλω ἐξακολουθεῖ τὸ πρόσιαγμά σου· ἐὰν ὅμως παραβλέπῃς τὴν ἀπόφασιν τὴν τοσοῦτον ἄξίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ σου θρόνου, ἐὰν πρέπη οἱ ἀχρεΐεστατοι τῶν ἀνθρώπων νὰ τιμῶνται μὲ τὴν εὐνοϊάν σου, καὶ νὰ συγκάβηται ἐπὶ τῆς βασιλικῆς τραπέζης σου, δέχῃται τὴν παραίτησίν μου ἀπὸ θέσεως τοιαύτης, ἥτις εἶναι ἀνωφελὲς εἰς τοὺς ὑπηκόους σου, καὶ δὲν δύναται νὰ εὐαρεστῇ εἰς τὴν μεγαλειότητά σου. Ὁ αὐτοκράτωρ θυμιάσας τὴν τολμηρὰν παραίνεσιν τοῦ δημάρχου, δὲν μετέβαλον τὴν ἀπόφασίν μου, ἀπεκρίθη· καταδίωκε πανταχοῦ τὴν ἀδικίαν, εἰς σὲ παραδίδω αὐτὴν, καὶ ἂν συγκάβηται μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου. Τότε ὁ δήμαρχος προστάττει νὰ συλλάβωσι τὸν ἔνοχον ἐκ μέσου τῶν κεκλημένων. Φέρει αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον· ἀκούει ὁ ἔνοχος τρέμων τὴν κατηγορίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ἀντιτάξῃ οὐδεμίαν ἀπολογίαν, προσάττει νὰ ἐκδύσωσιν αὐτὸν, νὰ ρηβδίσωσι καὶ νὰ πομπεύσωσι διὰ τῆς πόλεως καθήμενον ἐπὶ ὄνου, ἔχοντα τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ζώου· τὰ δὲ ἄρπαχθέντα ὑπάρχοντα ἀπεδόθησαν εἰς τὴν χήραν. Τὸ παράδειγμα τοῦτο κατέπαυσεν πολὺν καιρὸν τὰς ἀδικίας καὶ ἄρπαγας. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀντήμειψε τὴν σταθερότητα τοῦ δημάρχου, ποιήσας αὐτὸν πατρίκιον, καὶ καταστήσας διὰ βίου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης.